

פרק מט

רופאי שינים

פקודה המסדירה את מקצוע רופאי השינים.

[16 בספטמבר, 1926]

פרק מט

פקודות

מס' 36 לש' 1926

מס' 30 לש' 1934

מס' 31 לש' 1934

השם הקצר

1. פקודה זו תקרא פקודת רופאי השינים.

פירוש

2. בפקודה זו יהא למונח הבא הפירוש שלאחריו, מלבד אם ענין הכתוב יחייב פירוש אחר —

„מלאכת ריפוי שינים” רואין אותה ככוללת כל מעשה נתוח וכל טפול, עצה או רפוי שרופא שינים נוהג לעשות או לתת וכל נתוח או מתן עצה או טפול או רפוי לכל אדם עובר להתקנתן או לקביעתן של שינים תותבות או בקשר עם כך.

רק אנשים מורשים לכך
מותר להם לעסוק
במלאכת ריפוי שינים

3. (1) לא יעסוק אדם במלאכת ריפוי שינים ולא יציג עצמו במישרין או בדרך רמז כעוסק או כמוכן לעסוק במלאכת רפוי שינים, אלא אם כן הורשה לכך עפ"י פקודה זו.

(2) אין סעיף זה בא לאסור —

(א) את מלאכת ריפוי השינים ע"י רופא מוסמך בתורת עבודת לוי לעבודתו הרפואית;

(ב) את עשיתן של מלאכות קטנות ברפוי שינים ע"י עוזר העובד אצל אדם המורשה לעסוק כרופא-שינים והעובד בהשגחתו האישית של אותו רופא שינים כפי שנקבע.

מי רשאי לעסוק
כרופא-שיניים

4. ואלה האנשים המורשים לעסוק במלאכת ריפוי שיניים —

(א) רופאי שיניים מוסמכים שהם בעלי רישיונות לעסוק במקצוע זה עפ"י פקודה זו או המוחזקים כבעלי רישיונות כאלה.

(ב) מי שקבל רשות לעסוק בריפוי שיניים בהתאם להוראות סעיף 8.

5. (1) בקשה לרישיון לעסוק במלאכת ריפוי שיניים תוגש למנהל רישיונות מחלקת הבריאות והוא יכול לתת רישיון לאחר שהוברר לו כי המבקש —

(א) הוא אדם הגון; וכי

(ב) למד את מלאכת ריפוי השיניים לכל הפחות משך שלש שנים אקדמיות בבית ספר לרופאי שיניים או בבית ספר לרפואה שהוכרו מטעם המנהל וקיבל דיפלומה של רופא שיניים שהוכרה מטעם המנהל;

(ג) קבל נתינות פלשתינאית (א"י) או קבל רשות להשאר בארץ עולמית.

(2) מס של שני פונטים יוטל על כל רישיון לעסוק כרופא שיניים.

6. כל המוצא את עצמו מקופח מחמת שסירבו לתת לו או מחמת שלא נתנו לו רישיון לעסוק כרופא שיניים יכול לערער על כך בתוך ששה חדשים מיום שהגיש את בקשתו. בפני בית המשפט העליון היושב כבית משפט גבוה; ובכל ערעור כזה יכול בית המשפט לתת אותן ההוראות בענין כפי שימצא לנכון, לרבות כל הוראות בנידון הוצאות הערעור: צו בית המשפט העליון יהיה צו גמר ומכריע.

המשתמש בתואר
שמשתמעת מתוכו
הכשרה

7. (1) אסור לשום אדם שאין בידו רישיון לעסוק במלאכת ריפוי שיניים עפ"י הפקודה הזאת להשתמש בתואר רופא שיניים או רופא שיניים מנתח או בכל תואר או כנוי כיוצא בזה, בין שהם מובעים במלים ובין באותיות, כשמשתמע מתוך התואר או הכנוי כי יש לבעליהם הכשרה של רופא שיניים.

(2) כל שיש בידו רישיון עפ"י הפקודה הזאת לא יכתיר עצמו בתואר או בכנוי שיש בהם כדי ליחס לו הכשרה או מעמד מקצועיים מלבד ההכשרה והמעמד המקצועיים השייכים לו באמת והנוכחים בבקשה שהגיש לשם

קבלת רשיון, ואסור לו להשתמש בתואר כנ"ל או לתלותו על ביתו או להשתמש בו בקשר עם עבודתו.

8. (1) כשתוגש למנהל מחלקת הבריאות בקשה תוך שנים עשר חדש מן היום שבו ניתן תקף לפקודה זו יכול הוא, אם ימצא לנכון, ליתן תעודת היתר לעסוק ברפוי שנים לכל אדם —

תעודת היתר זמנית
לעסוק ברפוי שיניים

(א) שעסק בשמו הוא כרופא שנים בפלשתינה (א"י) לפחות למשך חמש שנים מתוך שבע השנים שקדמו ליום פקודה זאת; ואשר

(ב) מלאכת רפוי-שיניים היא פרנסתו העיקרית או האחת; ואשר

(ג) הוא אדם הגון.

(2) כל תעודת היתר כזאת יהא כחה יפה למשך שנים עשר חודש בלבד, ומועדה יתם בשלושים ואחד לדצמבר בכל שנה אך אפשר לחדשה בתשלום מס שנתי של פונט אחד.

(3) מס של שני פונטים יוטל על כל תעודת היתר הניתנת עפ"י

סעיף זה.

(4) בעל תעודת היתר עפ"י סעיף זה יוכל לכנות את עצמו בשם מרפא-שיניים אבל אסור לו לכנות את עצמו בשם רופא-שיניים או רופא שיניים מנתח.

9. אסור לאדם שאינו מורשה לעסוק במלאכת רפוי שיניים עפ"י פקודה זאת לתבוע בבית המשפט שכר עבודה או תשלום בעד כל נתוח של שיניים או בעד כל טפול או עצה ברפואת שיניים.

גבית שכר

10. (1) אם נראה לנציב העליון, על יסוד תלונה מאת מנהל מחלקת הבריאות או מאדם המוצא את עצמו מקופת, כי בעל רשיון או בעל תעודת היתר לעסוק ברפוי שנים —

ביטולם והפסקתם של
רשיונות ותעודות
היתר לרופאי שיניים
ולמרפאי שיניים

(א) אשם בהנהגה בלתי מתאימה לרופא שיניים, או

(ב) השיג את הרשיון או את תעודת ההיתר מתוך טענות כוזבות, או

(ג) הראה חוסר כשרון או רשלנות חמורה במלוי תפקידיו כרופא שיניים, או

(ד) עבר כסדר על הוראות הפקודה הזאת.

יוכל הנציב העליון לבטל את הרשיון או את תעודת ההיתר או לצוות כי יפסיקו אותם למשך זמן שיקבע על ידו:

בתנאי שלא ינתן צו לבטל או להפסיק רשיון או תעודת היתר אלא אם כן היתה לנאשם אפשרות להגיש לנציב העליון טענות הגנה בכתב.

(2) משניתן צו לבטול או להפסקה חייב בעל הרשיון להחזיר למנהל מחלקת הבריאות את רשיונו או את תעודת ההיתר שלו.

רופאי שיניים מוסמכים
רשאים להחזיק ברשותם
סמי רפואה
מס' 30 נש' 1934

11. (1) בהתחשב עם כל תקנה שיתקינו עפ"י פקודה זו, יהא מותר לכל בעל רשיון לריפוי שנים להחזיק ברשותו כל סמי רפואה הדרושים לו ולהשתמש בהם לצורך מלאכתו: ורשאי הוא לתת לחולה סם הדהמה מקומי או כללי במשך הטפול ואולם אסור לו לתת סם הדהמה כללי, פרט לאד תחמוצת החנקן, אלא בנוכחות רופא בעל רשיון אשר יהיה אחראי לפעולה הזאת.

(2) מבלי רשות בכתב מאת מנהל מחלקת הבריאות, אסור לבעל תעודת היתר עפ"י סעיף 8 להחזיק ברשותו או להשתמש לשם עבודתו בכל סמי רפואה או תכשירי רפואה המפורטים בתוספת הראשונה והשניה לפקודת הרוקחים: אסור לו לעשות כל ניתוח בחולה על יסוד הדהמה כללית.

פרק קי.

רופאי שיניים אסור להם
לפרסם מודעות

12. אסור לבעל רשיון או לבעל תעודת היתר לרפוי שנים לפרסם את מלאכתו באיזה אופן שהוא, אלא שרשאי הוא לציין את מקום הקליניקה שלו ע"י שלט שיקבע לקליניקה שלו ושיהא נושא עליו את שמו, הכשרותיו, מקצועו ושעות הקבלה.

13. הרופא הממשלתי הראשון או הרופא המחוזי של מחלקת הבריאות אשר במחוזו נמצאת קליניקה של רופא שנים, יוכל להכנס בכל עת מתאימה אל הקליניקה ולבדוק אותה.

רישום עוזרים של רופאי
שיניים

14. (1) כל בעל רשיון או בעל תעודת היתר לעסוק ברפוי שנים המעסיק חובש, אחות או עוזר אחר חייב לדאוג מיד לרישומם של אלה בפנקס העוזרים של רופאי שנים אשר יתנהל עפ"י הפקודה הזאת.

מס' 30 לט' 1934

(2) מנהל מחלקת הבריאות יוכל להתקין תקנות הקובעות מי ינהל את הפנקסים הנ"ל, והקובעות את הטופסים שישתמשו בהם, את הפרטים שצריך למסרם ואת תנאי הרישום בפנקס הנ"ל ותנאי בטול הרישומים האלה: אין גובין מס בעד הרישום או בעד בטול רישום: כל המוצא את עצמו מקופח בשל הזכות הניתנת לפקיד של מחלקת הבריאות לבטל רישומים יוכל לערער על כך בפני המנהל.

עונשין

15. (1) כל שלא הורשה לעסוק בריפוי שנים עפ"י הפקודה הזאת והוא עוסק בה או מציג עצמו בין במישרין ובין בדרך רמו כעוסק במלאכה הזאת או כמוכן לעסוק בה, יהא צפוי בצאתו חייב בדינו לשלושת חדשי מאסר או לקנס של חמשים פונט.

(2) כל שאינו בעל רשיון לעסוק כרופא שנים והוא מכתיר את עצמו או משמש בתואר רופא שנים או רופא שנים מנתח או אשר לא ימלא בדרך אחרת אחרי הוראות סעיף 7, יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס של חמשים פונטים.

(3) כל בעל רשיון או בעל תעודת היתר לעסוק ברפוי שנים המעסיק חובש, עוזר או אחות שאינם רשומים עפ"י הפקודה הזאת, יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס של חמשים פונטים.

(4) כל בעל רשיון או בעל תעודת היתר לעסוק ברפוי שנים המפריע או מתנגד לפקיד הבא לבקר את הקליניקה שלו או שאינו ממלא אחרי הוראה מהוראות הפקודה הזאת שלא נקבע לה עונש אחר, יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס של עשרים פונט.

(5) בית המשפט אשר יחייב אדם בעברה עפ"י סעיף זה יכול —

(א) להציע שרשיונו או תעודת ההיתר של החייב בדין יבוטלו או יופסקו לזמן מה; וכן

(ב) לצוות כי יחרימו את הדברים שהשימוש בהם מהווה את העברה שהעברין נתחייב בה.

16. פרסם יפרסמו בעתון הרשמי את שמו ואת כתבתו של כל אדם אשר ניתן לו רשיון או תעודת היתר או אשר רשיונו או תעודת ההיתר שלו בוטלו או הופסקו.

פרסום שמות האנשים
שניתן להם רשיון
או שהופסק רשיונם

17. יכול הנציב העליון להתקין תקנות —

תקנות
מס' 30 לש' 1934

(א) בענין הפרוצידורה שינהגו על פיה ובדבר הטופסים שישתמשו בהם בקשר עם הגשת בקשה לרשיון או לתעודת היתר על פי הפקודה הזאת ובקשר עם נתינתם ;

(ב) בענין בתי הספר לרפואת שנים ובתי הספר לרפואה ובדבר הדיפלומות שיוכרו לצורך הפקודה הזאת ;

(ג) בענין כל דבר אחר הטעון פיקוח עפ"י הפקודה הזאת.

18. כל שהנהו ביום תחילת תקפה של פקודה זו בעל רשיון לעסוק כרופא שנים עפ"י פקודת בריאות העם, 1918, יחשב מאותו יום ואילך כבעל רשיון לעסוק ברפוי שנים. עפ"י הפקודה הזאת ויהא כפוף לכל הוראותיה.

הוראות בדבר רשיונות
שניתנו בהתאם לפקודה.
מס' 19 לש' 1918

פרק נ

חנוך

פקודה הדנה בעניני חנוך

פרק נ

פקודות

מס' 1 לש' 1933

מס' 34 לש' 1933

מס' 30 לש' 1934

[2 בינואר, 1933]

1. פקודה זו תקרא פקודת החנוך. השם הקצר
2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים דלקמן, מלבד אם ענין הכתוב יחייב פירוש אחר — פירוש
- „בית ספר נתמך“ פירושו בית ספר, פרט לבית ספר צבורי, המקבל עפ"י הוראות פקודה זו תמיכה מטעם הרשות המרכזית או מטעם כל רשות מקומית או שמפרישים לו חלק מאותה תמיכה ;
- „בית ספר של עדה“ פירושו כל בית ספר שבעליו עדה או ועד קהילה של עדה שנתארגנה עפ"י פקודת העדות הדתיות (ארגון) או שיש לה שיפוט בהתאם לסעיף 51 מדבר המלך במועצה על פלשתינה (א"י) 1922 ; פרק קבו
- „מנהל“ פירושו מנהל מחלקת החנוך ;
- „בית ספר ממשלתי“ פירושו כל בית ספר שממשלת פלשתינה (א"י) יסדה אותו ומפקחת עליו ;
- „מנהל בית ספר“, כשבית הספר מתנהל ע"י בעליו, פירושו הבעלים, ולגבי כל בית ספר אחר, פירושו מי שממונה באותה שעה כבא כוחו האחראי של הבעלים ;
- „בית ספר שאינו נתמך“ פירושו כל בית ספר פרט לבית ספר צבורי ולבית ספר נתמך ;